

پشت پرده حمایت نمایشی
از حیوانات بدون صاحب

مافیابازی در پوششی حمایت از سگ‌های ولگرد

+ سگ‌های ولگرد، عامل انگل و بیماری هستند
+ فاجعه دارودسته‌ولگردها

طرح: احسان نجفی - جام جم

حرف اول

احسان رستگار

معاون ضمام

ولگردی‌های سگی

از زوایای مختلف، درباره موضوع سگ‌گردانی و نیز سگ‌های ولگرد می‌توان به پرسشگری و طرح مسأله پرداخت، اما از یک منظر می‌توان دو سؤال مهم مطرح کرد که مواضع ما در پاسخ به این دو پرسش، شفاف می‌شود:

سؤال اول: آیا ما با سگ‌گردانی مخالفیم؟

سؤال دوم: آیا سگ‌های ولگرد، مثل حیوانات خانگی‌اند؟

جواب اول: مهم‌تر از این که نظر افراد مختلف در این مورد چیست، نظر متقن و مصرح قانون است که در این باره منع سگ‌گردانی، تصریح شده است. یعنی حتی سگی که سرگردان نبوده و دارای مالک شخصی است، مجاز نیست در معابر عمومی و در اجتماعات مردم، رفت و آمد کند. این قانونی است که به موجب آن نیروی انتظامی و برخی نهادهای دیگر، مسؤولیت‌هایی به عهده‌شان قرار گرفته که نمی‌توانند از آن سرباز بزنند و ما نیز در «تپش» اردیبهشت ماه به آن پرداخته‌ایم.

جواب دوم: با الهام از پاسخ پرسش اول، راحت‌تر می‌توان به

جواب سؤال دوم رسید.

وقتی سگ‌هایی که ولو با داشتن صاحب و مالک خصوصی و شخصی به دلایل مختلف، از جمله سلامت جان و روان دیگر انسان‌ها، اجازه ندارند در اماکن اجتماعی و عمومی در کنار افراد تردد کنند، پس چطور ممکن است سگ‌های ولگرد که مالک شخصی و خصوصی ندارند. بتوانند آزادانه و بدون آن که هیچ فردی، مسؤولیت رفتار آنها را به عهده بگیرد، تردد کنند و دارای حقوق اجتماعی شوند؟

نکته: آنچه معمولاً مغفول واقع شده و به آن بی‌توجهیم، این است که معضل سگ‌های ولگرد، یکی از تالی فاسدهای سگ‌گردانی است. وقتی قانون، حقوق شهروندی و آداب شهرنشینی، صریح و شفافند، چرا عده‌ای متعصبانه، این ساده‌بندی‌های راه‌یک پیچیده مبهم تبدیل می‌کنند؟ چون آنها نیک می‌دانند، معلول و سوژه سگ است اما علت و انگیزه، ترویج یک «سبک زندگی نامتعارف» است که در آن، حقوق و امکاناتی که باید در اختیار سگ‌ها قرار گیرد، باید در حدی شبیه انسان‌ها باشد.

در وضعیتی که مطابق تمام قوانین بالادستی، سند

چشم‌انداز ۱۴۰۴ و مصوبات قوه مقننه و قوه مجریه، بسیاری نهادها و سازمان موظفند جهت تسهیل استفاده ایثارگران، جانبازان و معلولان از تمام امکانات عمومی و زندگی هر چه باکیفیت‌تر و آسوده‌تر، نهایت سعی‌شان را به خرج داده و هر آنچه نیاز است فراهم آورند، ما چرا باید هنوز اندر خم کوچه مسائل سگی باشیم؟

بد نیست به این فکر کنیم که بسیاری از امکانات عمومی سطح شهر، برای استفاده آنهایی که مدیونشان هستیم، هنوز به سادگی قابل استفاده نیست، ولی در همین زمان، خلاف مصرح قانون، جزایری مثل پارک ساسان وجود دارند که سگ‌های غیر ولگرد و ولگرد در آن راحت می‌گردند.

با عارضه سگ‌های ولگرد و ایضا با ولگرد سگ‌های غیرولگرد و دارای مالکان، نه فقط برای حفظ جان و سلامت روح و روان جمعی، بلکه برای مقابله با این تجاوز به سبک زندگی سالم، نیاز است برخورد قاطعانه صورت گیرد.

قانون وجود دارد و بیشتر مردم، میل به اجرای آن دارند پس تعلل جایز نیست.